

For ugifte blev der indført den særordning, at det midlertidige løntillæg blev udbetalt med det fulde beløb til ugifte over 40 år, medens ugifte jo efter tjenestemandslovens almindelige regler får $\frac{2}{3}$ af det gifte tjenestemænd tillagte reguleringstillæg.

Fra 1. oktober 1949 til 1. april 1950 har der med hjemmel i loven af 23. november 1949 været udbetalt tjenestemændene et midlertidigt løntillæg, svarende til $3\frac{1}{2}$ portion reguleringstillæg, således at der i dette tidsrum har været udbetalt tjenestemændene ialt $26\frac{1}{2}$ portion reguleringstillæg.

I sidstnævnte periode har tillægget for pensionisternes vedkommende udgjort 70 pct. af det tjenestemændene ydede tillæg.

Begrundelsen for at udbetale statstjenestemændene det omhandlede midlertidige løntillæg har i det væsentlige været, at de gennemsnitlige timefortjenester for arbejdere i det private erhverv i overenskomstperioden siden 1946, da tjenestemandsløven blev vedtaget, havde udvist en stigning, der var en del større end den dyrtidsregulering, som tjenestemændene i samme periode havde opnået.

Der foreligger nu påny en situation, hvor arbejderne i det frie erhverv har opnået en lønforbedring, medens statstjenestemændene ikke — medmindre særlig hjemmel tilvejebringes — vil opnå en tilsvarende lønforbedring.....

For tjenestemændenes vedkommende er forholdet det, at disse efter de nugældende bestemmelser i tjenestemandsløven og i loven af 23. november 1949 om det midlertidige løntillæg ingen lønfremgang vil opnå i indeværende forår. Ganske vist forhøjes antallet af reguleringstillægsportioner, som ydes i henhold til tjenestemandsløven, pr. 1. april d. å. med 1 portion til 24 portioner som følge af januarpristallets stigning, men samtidig nedsættes det midlertidige løntillæg med et beløb, svarende til 1 reguleringstillægsportion.

Som det vil være de ærede medlemmer bekendt, har jeg i anledning af den således opståede situation forhandlet med statstjenestemændenes forhandlingsberettigede centralorganisationer.

Jeg har tidligere udenfor denne sal givet udtryk for — og jeg vil gerne gentage det her —, at forhandlingerne mellem mig og statens tjenestemænd denne gang lå hårdere end tidligere, navnlig fordi der fra 3 af de 4 centralorganisationers side — nemlig fra guldsnorene, embedsmændenes samråd og lærerne — blev fremsat krav, som ville medføre en samlet udgiftsforhøjelse for staten på ca. 110 mill. kr., og en sådan forøgelse af statens udgifter måtte jeg sige bestemt nej til. Til trods for, at spændvidden mellem de rejste krav og de